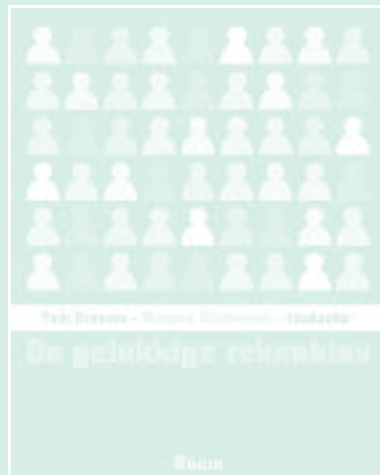

BOEKBESPREKING / DE GELUKKIGE REKENKLAS

[Bram van Asch]

Redactie: Tom Braams en Marisca Milikowski
 Uitgever: Boom Uitgevers, Amsterdam (2008)
 ISBN 978 90 8506 615 6
 Prijs: € 19,50, 208 blz.

Dit boek is een bundeling van 24 hoofdstukken, met bijdragen van een groot aantal auteurs: Tom Braams en Marisca Milikowski, die de redactie vormen, Jan van de Craats, Rob Milikowski, Bas Braams, Pieter van Biervliet, Sietske Walda, Ank van Kampen, Ron Aharoni, Arjen de Vries, Stephan Vermeire en Hugo Bakker. De hoofdstukken zijn opgedeeld in vier delen. Deel 1 heet 'De situatie anno 2008'. Een belangrijk deel van dit eerste stuk wordt gevormd door het hoofdstuk 'Waarom Daan en Sanne niet kunnen rekenen. Mythes in de rekendidactiek' van Jan van de Craats en een aantal reacties daarop. Het eerstgenoemde hoofdstuk is de tekst van een voordracht die Van de Craats tijdens een Panamaconferentie hield, en die eerder verscheen in *Nieuw Archief voor Wiskunde* en in het *Tijdschrift voor Remedial Teaching*. In deze eerste serie hoofdstukken wordt heel helder aangegeven wat er mis is in het realistisch rekenonderwijs. De reacties op het stuk van Van de Craats zijn verhalen van mensen die vertellen wat zij zelf in dat verband hebben meegemaakt. Vaak onthutsend, soms hilarisch zoals het voorbeeld waar op school met behulp van een rekenmachine werd uitgelegd waarom $24 : \frac{1}{4}$ gelijk is aan 6.

Deel 2 heet 'Het gedachtegoed van Freudenthal en opvolgers nader bekeken'. In het eerste hoofdstuk van dit deel is het

meteen al raak: Constructivistisch leren: broodje aap of wetenschap? Aan de hand van een voordracht van professor Paul A. Kirschner wordt de onderwijshype van de constructivistische didactiek genadeloos ontleed. Kirschner typeert het huidige constructivistische discours als een uiting van 'geloof', een blind vertrouwen in de waarheid van iets op basis van de veronderstelling of overtuiging dat iets waar of niet waar is, zonder enige vorm van adequaat bewijs. Wat verderop in dit deel ook een interview met drie remedial teachers, die aangeven hoe de realistische rekendidactiek zeer negatief werkt voor zwakke rekenaars. In deel 3, 'De klas en de leerlingen', wordt onder andere een pleidooi gehouden voor het uit het hoofd leren van de tafels, en wordt ook gekeken naar het gebruik van de grafische rekenmachine. De voor het vervolgonderwijs zeer herkenbare conclusies over bijvoorbeeld het ontbreken van rekenvaardigheden, en het gebrek aan inzicht over het globale verloop van de grafieken van zelfs de meest elementaire functies komen daarin naar voren. Het vierde en laatste deel is kort, bestaat maar uit één hoofdstuk, dat 'Conclusies en aanbevelingen' heet. Voor wie het boek tot zover heeft gelezen zullen de aanbevelingen niet als een verrassing komen. Het boek leest zeer vlot weg.

Op de Technische Universiteit Eindhoven word ik elk jaar via de eerstejaars studenten geconfronteerd met de opbrengst van het realistisch wiskunde onderwijs. Na het lezen van dit boek is mij in elk geval een stuk duidelijker geworden hoe het zo ver heeft kunnen komen. Ik beveel het boek sterk aan voor een ieder die begaan is met het reken- en wiskundeonderwijs.

Over de recensent

Bram van Asch is redacteur van *Euclides*. Hij werkt als universitair docent aan de Technische Universiteit Eindhoven, en is daar onder meer betrokken bij de eerstegraads lerarenopleiding.
 E-mailadres: a.g.v.asch@tue.nl